

Lovforslag, idet han brugte den Udtalelse, at Landets Børn bør ogsaa spise Landets Brød. Jeg vil dog ikke gaa saa vidt at forlange, at der med Hensyn til saadanne Arbejders Udførelse just skulde lægges Vægt paa, at disse Arbejdere skulde have Indfødsret her i Landet. Jeg mener ikke, det er nødvendigt at gaa saa vidt, og jeg mener heller ikke det er paa sin Plads, at den Stund det er forbundet med ikke saa lidt Bøvær og Omkostninger at skaffe sig Indfødsret her i Landet. Men naar man har for Øje, hvorledes det tidligere er gaaet til, og man har set, at man ikke alene har foretrukket Arbejdere, der ere fødte i Udlandet, for danske til saadanne Arbejders Udførelse, men endog har haft Agenter i Udlandet til at hverve fremmede Arbejdere og drage dem her ind i Landet med det Formaal netop at udføre det bestemte Statsarbejde, tror jeg, at der her er et Formaal, som Staten maa tage fat paa og begrænse, saa at man kommer til en anden Ordning paa dette Omraade. Jeg mener da navnlig, at der bør bestemmes, at ved saadanne Arbejder bør de Arbejdere, som ere bosiddende her i Landet, foretraktes for andre, som vandre her ind fra Udlandet. Navnlig mener jeg, der bør lægges Hindringer i Vejen for, at der forskrives Arbejdere fra Udlandet netop til Udførelsen af det Arbejde, som Staten lader udføre.

Jeg vil altsaa tillade mig at henstille til det ærede Udvalg, som jeg antager vil blive nedsat angaaende dette Lovforslag, saa vel som til den højtærede Minister, som faar med Lovens Iværksjættelse at gøre, at der maa blive taget Hensyn til de Udtalelser, som her ere fremkomne, navnlig saaledes for det første, at der i saa stor Udstrækning som mulig lægges Vægt paa, at det, saa vel ved denne Jærnbanes Anlæg som ogsaa ved fremtidige Baner, bliver indenlandsk Arbejde, som der benyttes, og at dette indenlandsk Arbejde bliver udført paa den Maade, at man stræber hen til, at det bliver Staten selv, der udfører det, at Arbejderne sortere direkte under Staten, men at man, saa længe det ikke lader sig gøre, saa længe man er nødt til at benytte fremmede private Fabrikker og fremmede Entreprenører, da i de Betingelser, hvorpaa de saa Arbejdet, faar sat en Minimumsløn for Arbejdet, en Maximumdag for Arbejdstiden samt en Bestemmelse om, at Arbejdet skal overdrages til Arbejdere, som ere bosiddende her i Landet, og navnlig, at der lægges Hindringer i Vejen for at indforkrive fremmed Arbejds-kraft netop til dette Arbejde for derved at trykke Prisen ned under den, som de danske Arbejdere forlange derfor.

Judenrigsministeren (Singer Slev):

Det ærede Medlem, som først tog Ordet i Dag, det ærede 4de Medlem for 3dje Kreds (Reedtz-Thott), mindede om, at dette er en gammel og Tinget velbekendt Sag, og det er jo ganske rigtigt. For 2 Aar siden forelaa det samme Forslag, men det var den Gang knyttet til Jærnbaneanlægget fra Slagelse til Næstved; der var altsaa Tale om denne Banes Forlængelse til Bærsløv. Det da i Landstinget nedsatte Udvalg tilraadede at udflyde den sidste Del af Forslaget, nemlig om Banens Forlængelse til Bærsløv, og blive staaende ved Slagelse—Næstved Banen, idet det østede nye Under-jøgelser med Hensyn til Bærsløvlinjen. Disse ere selvfølgelig anstillede, og der er nærmere gjort Rede derfor i Motiverne. Med Hensyn til Baneanlægget udtalte man den Gang ikke særdeles meget, men den daværende Ordfører (Rump) nævnedes dog her i Tinget, at om han end kunde tænke sig Linjen noget forrykket, kunde han dog ikke let tænke sig den rykket længere mod Øst end til Nyderup. Derved fastholdt den ærede Ordfører altsaa, at der ikke var Tale om nogen Lokalbane; der tales ganske vist i den samme Betænkning om Banen som en Lokalbane, men jeg kan ikke forstaa, hvorledes det er kommet til at staa der. Derfor afbrød jeg det ærede Medlem (Th. Nielsen), der før nævnedes den som saadan. Ved den ærede Ordførers Udtalelser fastholdt man netop, at selv om man skulde fravige Linjen, maatte den ikke fraviges saa meget, at Banen ikke kom i Forbindelse med den vestjællandske Hovedbane eller Stambanen. I Folketinget, hvor Sagen ogsaa kom under Forhandling, tog man et endnu stærkere Standpunkt overfor Linjen. Finansudvalget — i alt Fald dets store Flertal af 12 Medlemmer — udtalte, at man ingen Tvivl nærede om, at den foreslaaede Linje var den rette, og man antog som selvfølgelig, at Baneanlægget maatte blive fuldført, saa at der kun var Tale om en Udsættelse, hvilket ogsaa ganske rigtigt viste sig. Altsaa, overfor det ærede 2det Medlem for 11te Kreds (Th. Nielsen) vil jeg sige, at under Forhandlingerne forrige Gang, da der forelaa en Betænkning, der talte om en Lokalbane, reserverede jeg mig udtrykkelig imod, at jeg anerkendte den som saadan. Jeg betegnedes udtrykkelig Banen, som den her er foreslaaet, som berettiget paa den Maade, som den var foreslaaet, med det Tilskud, som var foreslaaet, og som Statsbane, fordi den ikke var nogen Lokalbane. Vi vide jo allesammen, at ethvert Baneanlæg har noget lokalt i sig, og det har selvfølgelig dette Forslag ogsaa.